

ЗА УКРАЇНСЬКУ
САМОСТІЙНУ
СОБОРНУ
ДЕРЖАВУ.

СВОБОДА
НАРОДАМ!

СВОБОДА
ЛЮДИНІ!

ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ МІСЯЧНИК

перетворити її в риб'як пержаки-експлуататора та змочувати у чорній фарбі чистоту совісті тоталітарної комуністичної диктатури. Наше життя - це боротьба за свободу свідомості, сумління, думки і творчості - проти бездушності тоталітарної диктатури над духом народів і людини, проти безжельної експлуатації і терору більшовицької доктрини та її шаблонів в людському житті. Наше ідеє протидіє гармонії, різновартості і взаємодоповненню духовних і матеріальних елементів в житті і розвитку людства - проти безжельного експлуатаційного більшовизму всім і всякою формою тоталітарної спекулятивно-інтересистичної доктрини комунізму і протипротидіє чужому відношенню життя в вузькі рамки її логіки і розуміння. Наше ідеє в людину, а її цінні позитивні якості і напрями, а її суспільно-ініціативні, наше стремління підвищити інших якостей людської природи - все це протидіє більшовицькій нечужості і призрачному доктринальному терору.

В насі цих вічних і незмінних основних ідей будувати ми всі програму нашого руху. В підставі певної програми кожного ми всі маємо досягнення прогресу у всіх галузях життя всіх народів. В ідеї здійснення цієї програми веде нас революційно-визвольна боротьба.

Ідеї й програма нашої революції дають початок новому прогресивному змісту життя всіх народів, ці комуністичного революційного більшовицькому. Хоч більшовицькі привласнили собі усі досягнення в галузі техніки і матеріальної цивілізації, застосували деякі методи і форми, створені народами в революції, але все це вони поставили на службу реакційного змісту і таких же реакційних своїх інтересів.

В відмінну від реакційної більшовицької дійсності, ідеї й програма нашої революції ведуть до корінної перебудови всього життя наших народів у всіх галузях і проявах. За це веде нас безперервна революційна боротьба. Наша революція - це завжди зростаючий прогресивний процес, який охоплює і пронизує все життя. Її система позитивних ідей і цінностей протидіє більшовицькій системі не як абстрактна теорія і доктрина, а як живе і діюче динамічне сила. Відповідно до духу, природі, багатства і інтересам широким народів, вона ставить перед ними конкретні цілі, показуючи їм реальний шлях до досягнення цих цілей, програма нашої революції разом з активною революційною боротьбою мобілізує і активізує народні маси до цілковитого звільнення їхніх інтересів після зникнення більшовизму. Ця боротьба, охоплюючи широкі народні маси, проходить на всіх політичних, економічних, культурних, релігійних і т.д. Народні маси вперто опротидіють більшовицькій системі, не дають їй зморщитись та легко звільнитись свої цілі, і в безпосередньому наступі на неї змушують виконати тактичні захоплення і дії.

Наша революція знаходить свій наступ. Її ідеї і програма прогресивні в порівнянні з більшовицькою дійсністю перемагають, тому що вони є правдиві, об'єктивні і сильніші. Тому вони опановують народні маси, розповсюджуються все більше і більше серед всіх народів, погноблених більшовизмом, захоплюючи і активізуючи їх, а навіть проявляючи в самій формі режиму, частинно розкладаючи його та оволодівуючи більш цінними елементами з його лав.

Такий процес зростаючого тиску революційних ідей, характерний для нашої революції, але не вичерпує нашої революційної боротьби. Силою лише самої ідеї неможливо перемогти більшовизм. Нинішнє наше життя системи життя в більшовицькій дійсності неможливе. Це може лише, як силу самої природи більшовизму і його системи, яка і в силу стану самого режиму та його відношення до погноблених народів. Більшовицький режим фактично знаходить свій кінець безперервної боротьби проти мас погноблених ним народів і в цій боротьбі він не може втриматись без своєї комуністичної системи. Більшовицький режим і система так взаємно міг собі повзати, до чого уперто відноситься - уперто й друге, одно без другого не може існувати і не може

арядувати його без самогубства. Неможливо цілковито зломати ідейно, розкласти морально більшовицький режим, тому, що він не має ні ідей, ні моралі взагалі. Замість ідей він має одну ціль - владити народами, пачувати над ними і захоплювати їхні. До побачення він примує найбільш абсолютарними способами тотальної диктатури й терором. Таке пачування має певні "ключі" - партія все, во живе саме собі безлічно вето. Замість моралі у більшовиків є один принцип: все, що прислужує їхнім цілям, то є і є них згідним - все це добре, але все, що зупиняє їх, що незгідне для них, те потрібно зніщити всілякими засобами. Розуміння воєни і зла, злочину і протязу, почору і позору, гвалту і чужого злочинця і моралі - більшовизм не визнає жодякого з них для себе нормами, а користується ними тільки для обличчя захоплення цих народів, як сервісником більшовицької для етики і тактики. Ідеями і моральним наступом можливо вправді з'ясувати тільки елементи ідейної морально партійної. Але їх там не багато. Головний стовбур комуністичної партії і більшовицького режиму - це безлічний і смерний елемент, во живе лише одне: мати все при допомозі неробочої згоди, все не існувати. Не такий елемент, во є стрічнем більшовицького режиму і партії не мо. лише диктати ідеяльно-моральними вартостями, його потрібно лише зніщити.

Для цієї оглядової цілі - диктатури - пачування партії/про те, між іншим, більшовики з самого початку призналися, користувачись тільки підтримкою протетаріату/, вони зобували і постійно зніщюють, та усконяють свою власну систему. Вони використали всі зстрі диктатури, тиренії і терору, використали всі зстрі системи перетворення мас народів з слухачий інструмент сили з риних на величчю класки. Зібравши найбільш раціональні зстрі, які тільки знає історія диктатури, підкорили їм досягнення модерної техніки.

Вся більшовицька система усконялася до максимуму для власних аспектами: тотальної диктатури в середній і експлуатувачій людини, народів і ресурсів країн, щоб створити інструмент сили типеріалістичної експлуатувачії. Більшовизм так чужоїм все життя в ССРСР, щоб забезпечити собі безспротивну послухність і підкорення мас. Для цього вони зніщюють всі гетьські спільноти - в чужоїм саме оглядне: родину і націю.

Все суспільство розробляють так, щоб режим має тільки справу з ізо ваченою масою. Підлеглість в'яже всім життя, з першу чергу розпорядчю, творить такий стан, во режим чужоїм безпосередньо всім засобами життя, в громадям, позбавлений них і всякої можливості самостійної діяльності і існування, тизь постійно "з милосердя" режиму та во голодний пачит для терору, в во найбільш значніше намагаючись не підкорятись позбавляється можливості жити взагалі.

Крім того зніщювання релігії і всяких не-більшовицьких чужоїм вартостей, нуємо чужоїм історіалістичне доктрина, вся більшовицька система зніщювання позички, допомогти режимові привести до ладану во ролі незгідника, який би має лише одну турботу жодя не лишитись без мінімальних засобів до існування, котрі можна зобувати тільки тоді, коли беззастережно підкорятиметься режимові. Комуністична система тоталітарного чужоїм чужоїм капіталізму повинна обмежувати внутрішню консумцію чужоїм чужоїм найбільш низького мінімуму і зніщити всі матеріальні ресурси підбільшовицьких країн з цілям рознітчної експлуатувачії. Створили всім життям всіх народів і людей в ССРСР, більшовицька система диктатури з них тільки інструмент для насильства і захоплення згоди над світом. Система брехливості, чужоїм більшовицькими во скривних кордонах - це один з головних елементів більшовицької тактики. Вома служить для перелізування та скоування всіх і режимів в ССРСР і за її кордонами. Більшовицька терорна підкоряє собі все життя не тільки суспільство, але й кожного індивідуума окремо. Державо більшовицькому знаходиться цілковито, як енергія, з риних злочинної більшовицької партії

- зграї антипротек, і проких густоту, змочинити.
 Як змоглимо тільки організованим часом і в разі більшо-
 змишки" ретям, - так часом і з більшою кількістю елементів ін-
 терналі частини: переселення на окраїні відомої, змочити. Такими
 засобами можна і в "що підризає", особливо в ідеї не "інквізи-
 зати чи спонукає" політикою, а організації зміни.

Ідеї завжди має своїм адгезивним на згромад і інші інші
 принципи, доктрин і методів організації титли, насильства і те-
 рор, котрі зня культурно і ідеї бігаш часом і історичні лінійності
 не користуються, як тільки бачи енергійні. В політичній боротьбі
 зміни комуністичні" метри" і метри, разом з культурою ретям,
 складати нерозривну цілість. І тому так нерозрив- пов'язані по-
 ми" собіє по такі одна з інк одна - історичність і правда, не-
 та і тім випадку, якщо навіть іно буде втрачена.

Зміни більшою і в разі не революційним мехом, а тільки
 шляхом тотальної революційної ретям, в котрій організовані ре-
 волюційні сили пр безбар'ятні" ективні" участі" ширших членів
 них має в корупційну збуксові розприти і з корнем вивра гідні
 ні елементи бюрократизму - ретям, партію, системи доктрину ретям
 з ініціати розвладуван'ям і проясня. В цій книжці розприт бачи
 зваршено процес революційної боротьби. І тільки після розгрому
 бюрократизму і зруйнування бюрократичної терми зовні СРСР будуть
 здійснені і позитивні ідеї і програми революції.

/продовжати було/

Пероїчна боротьба троїк протям і шість до Ух-лицьську
 смарть за Українськ Державу - це тлі тлі протям

Втриме, не в посередина з іні стосі!

М.І.

"БВУДОВАНИЙ СОЦІАЛІЗМ"

Більшовицьке партіє є за комуністично соціалістично тер-
 говою, соціалістичних республік. Більшовицьке партіє не-
 вється комуністично "соціалістично" ретям, що з ній злічно ініціати
 теорію згромадженю сартану соціалізму/пролетарськ" способі протям і
 сніжня власність на згромадженю та згромадженю/.

Же не згляє з ній більшовицьк" соціалізм? Повернемо за ста-
 лінінськ" конституційне та ліберальні фактами нітсостельського змита.
 згромадженю в конституційне, соціалістичні власність і СРСР має ній "су-
 ми: державна власність і кооперативна ко господарська власність. Держав-
 ною власністю в СРСР є: земля/члара/ліси/ліні банкетів/, зати
 ліси, фабрики, заводи, шахт і рудні/копальні підприємств та металургі-
 транспорт/залізничні, морські, авіа й літєки/, банки, розресп. тор-
 явні сільсько-господарські підприємств/, ІТС/машинно-тракторні станції/
 комунальні підприємств, літєвий фонд/бульварні в містах і промис-
 лових пунктах/. Усі ці підприємств літєсовні кооперативно ко господар-
 чої власності і називає більшовицьк" "кооперативні кооператив"/или"
 глум ній чларами!/. Іже так ретям є безлітєсовно і безлітєсовно.
 Державною власністю згромадженю ніби "кооперативні кооператив" в СРСР роз-
 порядженю не нреть, а згромадженю у більшовицьк" партіє нійко со-
 цетельськ" згромадженю: ДАП/о/. Ці згромадженю, керуючи кооперативні
 тичні згромадженю організації в СРСР, згромадженю згромадженю власності
 згромадженю згромадженю і гдє згромадженю днрєв. Дуже часо єте "кооператив-
 ровне" кооперативно згромадженю більшовицьк" для протям ретям цілі", які згромадженю
 лення ініціати згромадженю/згромадженю/ літєки, утримання "кооперативні"
 льон" згромадженю згромадженю кооперативних партій, "кооперативні" згромадженю
 утримання згромадженю згромадженю ДАП та ІТС.

Другою згромадженю "соціалістичної власності" в СРСР є кооперативні
 кооперативні власності. Кооперативні кооперативні власності є: підприємств

вмстає кооперативних і кооперативних організацій з їх іменами та матеріальним компонентом, продукти, що їх виробляють кооперативні та кооперативні організації і громадські організації. І ці форми будуть належати до соціалістичної власності в межах кооперативу і кооперативу лише на сторінках статическої конституції. Кооперативні і кооперативні не мають фактично права розпоряджатися за своїм улюбленим тією цією своєю власністю, бо розпоряджають нею всебічно тільки з можливістю з ДКП/б/, що називають так зв. "кооперативні ліси".

Вони керують кооперативно-кооперативною власністю по-перше, як "керівне ядро державних організацій" і по-друге, як "керівне ядро громадських організацій", як "керівне ядро" державних органів, вони ухвалюють закони про податки з кооперативів і кооперативів на користь держави та закони виплати зобов'язаної плати робітникам цих підприємств. Як "керівне ядро" кооперативних і кооперативних організацій, вони керують постановами та ухвалою муніципальних зборів тих організацій при розподілі побудованих чи побудованих членів.

Як бачимо сталінська конституція зробила з народним добром те саме, що і з народною владою. Будували цім очне і друге в одній народі, вона забезпечила керівництво і державною владою з "соціалістичною власністю" за комуністичною партією більшовицької. Таким чином не народ, а партія, за сталінською конституцією, є нею державною владою, так і фактичним власником усіх державних, кооперативних і кооперативних багатств. Соціалізм сталінської конституції є звичайна облука. Акти "соціалістичної", на жаль партійної власності, допускється в СРСР в обмежених формах приватної / особистої / власності. До приватної власності належать ділянки господарств одноосібних селян, ділянки господарств на помісних ділянках кооперативів, життєві будівлі / на ділянках /, худоба, птиця та інші "сільсько-господарські" речі. До особистої ж належить індивідуального громадянина належать також: зарплата / зобов'язання / і згодування, предмети життєвого господарства та витрати, предмети особистого споживання та кошти. Але це все в ту ж об'єктивну недостатність кількості для загоду та у великій кількості для всіх - мов.

Більшовицький "розподіл власності" не т.зв. соціалістичний і приватну є не спрощенням. Він дозволяє приватній / господарській / частині широкі межі трудящих СРСР і дозволяє купувати великі приватні багатства в усіх утримуваних верствах більшовицьких партійців. Незабавлення селянства приватною власністю на землю і сільсько-господарський речі дає можливість більшовицькому спроторизувати сільсько-господарське населення, зекрити / зекрити / ці кооперативні і зробити його добробут залежним від партійної влади.

Робітництво в СРСР не дістало законної підстави для підвищення свого добробуту і збільшення своєї приватної власності. Єдиним джерелом існування і збагачення робітників залишається три більшовицькі, як це було за царату, зобов'язання праці. Але це зобов'язання праці не було в СРСР таким, щоб люди змогли робітниками конструювати свій добробут чи робити якісь зосередження. (Світський) робітників / господарників / не про удівляються партійців / ніколи не розраховували, бо не мали зв'язки. Таким чином спроторизованої власності і в селянстві і в робітництві СРСР було стільки, що вони ризикують на себе - тим укріплення себе при житті. Такий стан був вигідний для партії тому, що через її змогу утримувати в послугу величезній мірі цієї матеріальною масою трудящих.

Усі користи цієї конституційної форми власності в СРСР припали приватній партійній верхівці. Вони не лише знають можливість і кооперативно-кооперативної т.зв. "соціалістичної" власності, але і має забезпечену конституційно змогу постійно збільшувати свій добробут, збільшувати свою приватну власність. Більшовицьке керівництво в СРСР на "кооперативні" керівні становища з усіх підприємств і урядів. Діставши високу зарплату плати, там має змогу робити

великі зростають. Ці зрощення змішують в одні бачках і вико-
ристовують їх для збільшення багатств своїм суцільним "народно-
господарським" життям. Комборт як одиницю виробництва і спо-
живання, є в СССР звичайно позачасовою партійною архітектурою. Іншими ви-
зовами будівництва, відслідкує умовою життя, "прогностичності", та
оскільки життя належить СССР і трудящим масам і керівником
в "картинного большевицького життя".

Ціле господарського життя в СССР визначається державними "нар-
одно-господарським" життям. Вони спрямовані, як завжди больше-
вицької конституції і інтереси збільшення суцільного багатства
неухильного піднесення матеріального та культурного рівня трудя-
щого населення: СССР і посилення його обороноздатності.

У большевицькій дійсності кожить одне, у цьому, як і в
таких інших випадках, зміста не ж. Збільшення суцільного багат-
ства громадян, не є діяльністю у большевицькій державі зі збільшення
їх особистого багатства з суцільного багатства в СССР користув-
аються найбільшій ширі площі. "Неумилне піднесення матеріального та
культурного рівня трудящих", єдине їм конституційне завдання,
з підписки безпартійної на думку незалежного стані. Згідно з
творчою силою творця большевицької конституції Сталіна, "навіть
чи ми робимося повною збезпечення матеріальних потреб робітників
своїм у найбільшій /до 1939 року. "Сталін - "Піднесення рівня
життя" /.

Ясно то не зобов'язано і саме слід сказати, що не домагаються
таким утриманням і збільшенні ризи, коли те будуть існувати.

"Народно-господарським" державним стані в СССР найбільше збіль-
шення "зміцнення незалежності СССР і посилення його обороноздат-
ності. На практиці це виявляється зміцненням економічного потенціалу
в СССР, "посилення" його гласнолістського тиску на всі і нові
сировинні ресурси. "Народно-господарським" життям, як і в інших
СССР укладається чим уже доре зображення крізьним випом - $\frac{1}{100}$ /, до-
водиться, звісна річ, з такою розривкою, щоб партія не втрачала
найбільше виграти.

Як большевицький розподіл державних багатств між пролетаріатом,
так і всі ці "народно-господарським" большевицьким життям не по-
чинає, як пробило багатством "нових позитивних мас населення СССР.
Економічний /господарський/ стан СССР, викреслений у сталінській
конституції, є лише під назвою "соціалістичний". Це єдине "народно-
господарським" стані СССР - ядром звичайного державного конституці-
ону. Це є не якась теорія, що соціалізм є утопія життя,
нездійсненна ідея-теорія, неумовлена до пролетаріату і життя.

Важке державного буржуазно-капіталістського капіталізму на ста-
лінський державно-державний - це означає для всіх і зрешт у
житті трудящих. Трудячі і невеликі залишилися в одній нестатковій
єдиному місці державної буржуазії приїждя нова большевицька "соціалі-
стична" буржуазія /"своєрідна" - протиположна/, неможливо до попередньої
виробництва, зниклих, облудна і паразитична.

Велике неспростованість паче як пролетаріат, і змушений СССР.
Народи недовольні большевицькою та його соціалістичною системою протесту-
ють і виступають, яку можуть і нести лише власні урядові сили.

Тільки тоді в великій революції Конечелених Наро-
дів Москви вступать російські імперіалістичні сили, що змушені
"збудувати соціалізм - фундаментом комунізму" - частинити про-
порядок, при якій був повний розрив суцільних національних
держав. Значення держави є германом держави народу та
кожного окремого члена його - людини.

РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ.

Несторію «В.М.» вже не одноразом висвітлювалося питання російської еміграції та зв'язки її з іншими, її «типорідних» еміграцій, втім і до української. Класичний момент на цю тему, поза межами Російської імперії, виступав першою, раніше за Другу світову війну під псев. російським «старою еміграцією» Дюма де, лише в останні роки виступав з певними політичними концепціями і фактично проявляв певну політичну активність за кордоном. Між іншим в боротьбі проти більшовицького режиму російські політики коло зазначили виразно виборювали позиції, рідше протиставлялись єдиному антибільшовицькому революційному фронтові поневоленого більшовицько-московського імперіалізму народів - АНН. Цією зрозуміло, що національно-визвольна революційна боротьба поневоленого народу, цілковито проморгана плечем російської еміграції, яку не можуть уявити собі іншої Росії, як тільки «єдино-чуждинство». Для них майбутня Росія - це є тільки сама багатонаціональна група народів, у якій російські білоемігранти будуть «лідируючими» та самі імперіалістичні цілі, які зчитувалися «русські багатства - гусари», а також відносять їхні наслідники - більшовики. Все сьогодні всі російські білоемігрантські кола намагаються перекопати світ про те, що вони мають змогу шляхом національної революції, силами російського народу і його організованої опозиції, змінити політичну ситуацію в Європі. З неважливим, що російські політики кола прагнуть, щоб на виважені їхні ситуації у світі. Також впробувані російським імперіалізмом не допустити до ліквідації російської імперії. Стає цілком зрозуміло, що в їхньому розумі абсолютне не існує ніякої співпраці з поневоленими народами, які ведуть боротьбу за зруйнування російської імперії, щоб на її ґрунті збудувати окремі національні вільні держави. Така співпраця в розумінні російських політиків є зрадливою інтересам Росії бо ж така співпраця для них є впробування самостійних справляти тих народів. Такої впробування, чи українці, які чих і не потрудились, але не ставити перед поневоленими Росією народами те, що приймається творити це в другий фронт проти майбутньої «неоконстантинової» Росії. Цей фронт як випередити ситуації може бути небезпечним і тому до такої неспівпраці потрібно завчасно приготуватися.

Тут ми говоримо покісно про стару російську еміграцію, бо нова російська еміграція, що вже з'явилася по Другу світову війну і відчувала засоби «радість світового життя» - витягнула себе не прешинка, а в повенні роки не активізувалась, не поповнилася старою російською еміграцією та не створила власних. З політичними з еміграцією інших народів чисельно російська еміграція є найбільшою. В основному ця еміграція по зміцненні втілює повенувальну на рідні землі. Такою по відношенню до великої кількості старої російської еміграції стала цілком не більшовицько-імперіалістична позиція, бо, так як СРСР який тепер відговівається своїми політичними концепціями, як носії і захисники «московського руського державного інтересу». Вона «возвращається» стави в своїй провідних еміграційних виступах, науковців, політиків, національно-революційних діячів і т.д. - тобто всіх тих, що не на той спосіб виступають проти СРСР на антибільшовицьких позиціях.

Кожній історик, політичний діяч професор Анісов виключно характерно російську політичну еміграцію в «Общественному журналі» № 5. Як писав: «Стара російська еміграція - це відсутність координат діяльності наслідків революційної Росії; адміністративна діяльність, російська буржуазія і буржуазні опори старого режиму - бюрократія, російська революція з своїм соціально-політичним фронтом». Російська революція з своїм соціально-політичним фронтом буде нездійствальною крім проти цієї частини, яка настільки

атематику, лізувалась і зморозилувалась, що не могла ніяк
чувати яку небуть самооборону й охорону престолу. Без бою
здала більшовицьку свої позиції - політичні і соціальні
позиції: втекти за кордон.

Друга частина старої російської еміграції складалась з
решток різних старих вибитих але російських політичних партій
лівоїх і лівих, які в собі не бачили жодної більшовицької
виправки, але тільки не слова, отір. Коли ж прийшло до зупинки
партій на значній реальній підтримки і помочі у масах російського
народу і розгрому більшовицької, відішли зі своїми проблемами
і лідою на еміграцію.

Третя частина старої російської еміграції - це рештки цар-
ського роду - "білих емігрантів". При тому конечно треба підкреслити, що з
го 300 - тисячного офіцерського складу царської армії тільки не
значний відсоток пішов у "білі". Доловляючи більшість либула
бу і до сьогодні служить російським комуністам. Зок "білі емігранти"
зборили боротьбу з більшовицькими програми. Російський народ не
по їхній стороні.

Вже одна група серед російської еміграції - православне
духовенство. Зокортона православна церква зосколотися зараз у
одиночному стані. В Європі, Америці, та інших місцях поновилися
церковні групи, які претендують себе в канонічній залежності від
єрусалимських ієрархів, включно з російським патріархом Олександром,
який захоплюється з повної російської залежності від комуністичної
антихристиянської влади. Православне духовенство за кордоном не
має ніякого організаційного чи ієрархічного проволу. Одна час-
тина православного духовенства дуже згуртувалася, а друга не нах-
диться на належній висоті ні у релігійному, ні моральному, ні інтелекту-
альному. - так характеризує проф. Акілов російську еміграцію.

Вся російська еміграція практично розподіляється на три
загально-голови групи - це: ліва російська група, "Національ-
но-трудовий союз" та російські монархісти. Тут ми не вказуємо
руху РОА, що виявив себе на теренах Німеччини під проволком ген.
Власова під час другої світової війни. Практично це був рух нової
еміграції і він зник.

Частина старої російської політичної еміграційної групи є лі-
ва, що зосередилась в США. Це стали злитися соціал-демократичні
російські партії РСДРП та РСРП / есеки та есери/. Колики зоско-
ляться під проволком російського жита Абрамівича, а есери під
проволом відомого "визки" Керенського. Ця ліва група - партія,
ведуть на теренах Америки досить широку зокорону політичну роботу,
хоч практично вони уключають в себе не партію, а партійні штаби.
Під впливом і впливом посиленої совєтської пропаганди в тих
партіях стався розкол і частина з них зиргано перейшло на совєт-
ські позиції.

Обидві ці партії виразно стоять на позиціях одиноким
Росії і не тільки ворожо поставлені проти визвольної революційної
боротьби поневолених народів, а ртакі і зиргано лідють проти неї.
Головна увага обох партій зирнена на діяльність у зиргнському
визтинку. Особливо зиргано виступає Керенський, який в своїй про-
ці використовує всі свої широкі звязки з американо-американськими політич-
ними колами. Обидві ці партії зиргано зиргосуються по політичній
ситуації в світі і зиргано час намагаться зиргосити зиргати очік
зиргано-американського світу самостійно зиргано боротьбу поневолених
Москвою і московськими ієрархіями народів.

Російські монархісти, що найбільше лідють на теренах Бельгії
під проволком ген. Архипельського велико зиргано і зиргано на зиргано.
На теренах Бельгії той рух очолюється "визки монархічним союзом",
а на теренах Німеччини він зиргано як "русский монархічний союз"
/ РОС /. РОС - це керує ген. Свещов, а зиргано в зиргано зиргано-
керх Николай Чухнов. Практично монархічний рух дуже зиргано зиргано.

і чепаяє з себе поважної політичної сили. Цей рух є наскрізь реакційний і категорично не визнає не тільки права поневолених Росією народів на незалежне життя, але навіть заперечує існування будь якої окремої національності в межах російської імперії. Всі народи там є "єдиним великим руским народом" з окремими його "ветвями".

Сильнішою за "ліві" російські політичні угруповання є політична група "Національно Трудового Союзу" під проводом Байдєлакова. В цю групу входять два рухи - сарезійський і рух "младоросов". Евразійці заступають концепцію єдності європеїського і азійського просторів. "Младороси" операли навіть назву "второї советська партія" і пропонували ідею послання советського режиму з царизмом. З двох "младоросів" найбільше передішло на виразну советську позицію.

Національно Трудовий Союз об'єднує найбільш активний російський елемент. Найбільше скупчений цей рух в Німеччині де вилас свої газети "Посєв", "Ехо", "Новості". Байдєлаков, що тепер переїхав до США, в своєму інтерв'ю заявив кореспондентові однієї американської газети, що кого Захід хоче по орати Схід, він мусить узгільнити всі свої акції з російським народом інше позитивного успіху в цій боротьбі він не матиме. Хоч Національно Трудовий Союз і не веде кампанії проти революційно-визвольного руху поневолених Росією народів, але він світомо її промовчує і пропагує ідею об'єднання народів Росії в боротьбі проти більшовизму під керівництвом російського народу і його організованої опозиції.

Як бачимо ні одна з тих політичних російських груп не сприяє і не підтримує революційно-визвольну боротьбу поневолених більшовизмом народів. Навпаки ми бачимо знову ті ж старі імперіялістичні тенденції і потягнення урятувати російську імперію від розпаду і зберегти "велике магутное руское государство". Всі ці російські політичні групи і партії створюють для нас другий фронт, не менш небезпечний чим більшовицький. До такої боротьби ми мусимо звязати себе приготувати щоб мати рішучу і борстоку війсту на всі утери, з відки вони б не були спрямовані.

Боримося за те, щоб Український народ був єдиним золотарем на своїй землі! Боримося за власну Самостійну, Соборну Українську Державу, за справедливий соціальний лад без гніту і визиску! За свободу народів і людини!

Рр. Ізін

ОМН І "СХІДНЯКИ"

В умовах схильно-української свідомості бути політичним керівником - завдання дуже складне. Тут маємо маси, що протягом 3 десятиліть років приймають активну участь в політичному житті, маси де керівництво якими бореться революційно-комуністична партія, партія, що тримає в своїх руках владу "середня", її економіку, військову, земельну і сильний пролетарський гасет, борстоку поліційну систему. Ця партія приймає теоретично все розв'язку всіх питань суспільного життя та має відповідну інструментальну організацію масам.

В таких умовах схильно-українським лідером, щоб здобути серед них для себе, здобути позиції для власної комуністичної ідей, потрібно мати таку ідею, яка б не тільки зрозуміла всім, але й могла об'єднати і об'єднати більшовизму, але щоб маси з нею могли повирити, як єдиною ідеєю, яку переконувало б їх життя у найважчих положеннях.

Зв'язання такоє є публічне скляпанне бо скляпанно-українськї маси мають тосити в історію та історичне вироблення.

І так у таку історію, історію у яку повірили східньо-українськї маси та історію лише однією Організація Українських Націоналістів /ОУНА/ бо лише цей революційно-самостійницький табір утерпався на поверхні політичного життя і став етикою корінником українського народу в його боротьбі проти окупантів України. Доказами цього є численні документи у формі серйозних праць з усіх галузь суспільного життя, нашої політичної концепції, програми, а зокрема програми планування. Зрештою нині про це нема потреби говорити. Свідками цього є і ті зброї УПА, що в ході вітськових боїв УПА проти більшовизму, опинилися в окупаційних англо-американськїх зонах Німеччини, свідками цього є яесь українськї червоні на різних землях, що отчужаються під політичним провозом УНР і визнав Ю, як однією правди в історії України.

Кажуть в існуючих речах на Україні, зокрема на Західних землях, політичних угруповань ні в теоретичній розробці історичних питань, ні в практичній боротьбі участі не прийняло. Якщо вони і підносили в ті часи якісь свої концепції, то це робили дуже рідко, а в додаток до цього це було тупцювання на місці, повне перебігання, відірване від життя і нікому не потрібне. Це був маршолок їх опортуністичного спекулятивного нагавляння до тотальної тишости на Україні та політике зберігачні власних шкір.

Хоч ми і зв'язали в це речі, що більшовики принайменше теоретично розв'язують всі питання суспільного життя, але кожен більшовизм, як і теологія, до цілком агніа, збеникрутував і його тепер заступила якась-лике сумішка безпринциповости, карєризму і терору, назва якої є сталінізм, себто це, що було зв'язано у питанніх більшовицької ідеології з початків захоплення в Росії влади більшовиками. Сталінізм - це логічне і часокінне послідовність московсько-російського імперіалізму "з часокінних форм". Дали, що були під більшовиками 25 років, бачили на власні очі і відчули на власній шкурі, як поступово рік за роком ідеї більшовицьких партійців занепадали. Нині ні один комуніст в СРСР не вірить у ніякї комунізм. Для них однією вірою є невмирущий випробований московський імперіалізм, що сьогодні підноситься працями часам СРСР на площині російського націоналізму-шовінізму. Цей націоналізм-шовінізм більшовики намагаться протягти в життя, підфарбовуючи його "справним соціалізмом" немозби цим розв'язуючи суспільно-економічні питання, як переходового устрою від капіталізму до комунізму. Отже ці отруєні ідеї революційно-самостійницький табір протиставив і протиставить історію Самостійної Соборної Української Держави, як історію, що її розвинули всі українськї маси, до лише однією масою розв'язати некуди і бо всі питання соціально-політичного і економічного життя українського народу так як вони цього хотять. Одинокий зиряником цих прагнень українського народу, що відносно реально і конкретно зформував його бачення, що виступив в отвертій боротьбі проти окупантів на захист українських мас став революційно-самостійницький табір - Організація Українських Націоналістів, звана популярно народом самостійниками, або бендарівцями. Під їх керівництвом проходили на Україні всі революційно-визвольні гїї українського народу, під їх керівництвом розпочали і тепер боротьба українців на різних землях і тут же законному вітчанку. Організація Українських Націоналістів зростає була і в тим рухом, що підняло всі українськї маси на боротьбу за звільнення УСР, а не еміграції

української жінки таки й неможливі. Не кажучи вже про те, що українські матері, з величезним болем в серці, розлучаються з своїми чоловіками та синами, благословляючи їх на цю боротьбу, але українська жінка, ота многострадалельна мати, дружина чи вначка, беруть досить часті у власні руки зброю, воюють нею проти окупантів України і в нерівній боротьбі, своїм трупом устеляють поле слави непереможної України. Велика кількість жінок та юначок активно працюють в революційних лавах ОУН на рідних землях, виконуючи таку відповідальну, а разом з тим і непомітну працю, до виконання якої може стати лише жінка. Заготівля харчів для УПА, пошиття оліягу, збірка медикаментів, служба сполучення і розвідки, ухил та лікування поранених, праця охорони і т.г. - це всі ті ділянки де часто жінка не тільки що виконує працю краще за чоловіка, але майже незамінна на ній. Наша власна національна українська історія, її революційно-визвольна боротьба так богата на героїські чини, яке поконала українська жінка. Український нарід має своїх героїнь, своїх месників-жінок, які сміло ставали в обличчя ворога, катування по в'язницях, заслання в далекі концтабори і не вагаючись віддавали життя своїх і життя за святу справу визволення України. У висліді другої світової війни дуже велика кількість жінок, втікаючи від московського сатрапа, з немовлям на руках подалась на чужину, на еміграцію, щоб розказати всьому світові про "пашливе виховання" дітей під "сонцем" сталінської конституції, про рівноправність жінки в більшовицькій системі, про "підкування комуністів" за "метір і дитину". Українська жінка покинула рідну землю і подалась на поневір'яння і злидні на чужину, але не задомилась від рук кетів України. І тут, на чужині, українська жінка переняла на себе почесну роль захисту і збереження здорових пілвалін української сім'ї, виховання дітей в духові та традиції українського народу, в допомозі своєму чоловікові та також активно вклячається в суспільно-громадське життя української еміграції. Серед нашого українського жіноцтва є значна частина українських дівчат, що будучи зібрані на новітню незлізницьку працю "творцями нової Європи" в 1942-43 роках 14-15 літніми дівчатками виростили і розривали в умовах чужини, виховуючись самі собі. Багато з жінок збільшили на рідних землях свою родину: батько, матір, брати чи мужи, але не повернулись на катування і тортури окупантів України, а залишилися на чужині, шоби тут допомогти Україні в її визвольній боротьбі. Вони бежають тут на чужині виплати свої сили й уміння на користь української справи. Але вони є настільки скромні, що не мають такої сміливості, як чоловіки, шоби крім власної зробіткової праці присвятити себе ще й праці іншій - культурно-освітній та суспільно-громадській. Ми всі знаємо що українська жінка чи не одна одинокє здібна зберігти, розвивати й передати притаманній українській нації, національні традиції, звичаї, національне збереження родини та релігію. Наше еміграційне суспільно-громадське життя не може виключати від себе української жінки-емігрантки. Без неї воно не буде таке повноцінне й повновартісне. І на це якраз мусимо звернути нашу увагу та не тільки розпочати розбудовувати нашу працю серед жіноцтва, але також викласти їх в уже існуючу. Якщо ми побудемо хоч декілька годин з нашими українськими жінками, що перебувають на наших теренах на зробітковій праці - можна почути справедливі нарікання, що вони не знають що з собою зробити в звільненні від праці години, до чого взятись, шоби чогось корисного навчитись чи прочитати, або зробити на користь України та української еміграційного життя. З їхніх розмов можемо перекопатись, які вони мають болючі справи, болічки, вимоги й т.д. шоби зрозуміти яке велике й відповідальна праця чекає нас серед українського жіноцтва. Якщо наші українські жінки, що скупчені в якихось певних гостелях, змоуть ще загалом дати собі якусь раду, то велика частина нашого жіноцтва працює одинокє на окремих фабриках, живе приватно одинокє, не чує рідного слова, не знає що навколо них діється і почувать себе зовсім відірваними та самітними від українського життя. Отже дуже багато цінної й корисної праці чекає нас серед українського жіноцтва, яким ми повинні передати свій досвід, свої знання, піднести серед них культурний рівень, національно-революційну свідомість.

На нас лежить почесний обов'язок в гуртках, що організуються при місцевих відділах СДБ-у, в "Просвітах", в інших секціях, в гуртожитках і бараках повести освідлюючу революційно-виховну працю в душі ідеї боротьби українського народу за Українську Самостійну Соборну Державу. Етноцтво необхідно прийняти до співпраці в нашій українській пресі, що існує тут, в Англії, залучити їх до участі в гапрезях, рефератах, концертах, в вивагуванні бібліотек - читальні, улаштувати серед етноцтва різні доповіді, голосні читання і т.д. Для такої роботи важливим є підібрати кадри з самого етноцтва, сміло висовуючи до такої з їхніх лав. Тут не потрібно вишукувати якоїсь високої освіти, інтелегентності, озброєності. Таких можемо не знайти. При висовуванні на цю працю керується насамперед життєвим досвідом, організаційними здібностями, логічним мисленням, дисципліною і поведінкою, то авторитетністю. Умілий та впливовий підхід до вишукування серед етноцтва національно-свідомого елемента завжди дасть для нашої справи серед етноцтва необхідні нам кадри, тобто етноцтво-продукції. В нашій справі серед етноцтва спочатку потрібно починати з найменшого і поступово її поширювати й поглиблювати. Не раз підтверджуємо, що вся наша різноманітна й різнобарвна праця серед етноцтва на всіх вітнінках життя повинна проходити під кутом єдності української інки-емігрантки з етноцвом ажурної України, в допомозі рідним землям з їхніми революційно-визвольними боротьби, щоб здобути повні права свободної української інки.

Нар. Озер.

КОНЕЧНА ПОТРЕБА.

Великий і почесний лежить на нас обов'язок. Це відповідальний обов'язок - всіма силами захищати Україну, її визвольну боротьбу і розкрити чужинцям очі про небезпеку для світу, якою являє зі себе імперіалістично-більшовицький Кремль. На нас лежить тяжке місія - при всякій нагоді висвітлювати світові про мільйони жертв, які склав український черпак на шляху до свободи, до життям своїм, життям свого авангарду націоналістів-революціонерів стримує червону подість від просування її у всі закутки західної Європи та Близького Сходу. В сучасній боротьбі рідних земель своє місце знайшли всі українці: чоловіки, інки, діти й молодь. Українське молодь з великим запалом віддає свою енергію, запал і працю для побудови Самостійної Соборної Української Держави. Вона ідеально в цьому переконана, вона хоче й прагне цього, в своїй стремління виявляє чиним героїчної боротьби й участі в Українській Повстанчій Армії. Ніякий ворог не в спроможності знищити чи зупинити природнього національного гону української молоді до здобуття власної держави, до самостійного державного життя. Самостійна Українська Держава - це бреш, що гонить українську молодь до революційних чинів, до великодушних жертв, до саморозвитку, до свідомого організованого життя. І вона шукає таких форм життя. Найбільш істотною і відповідною організацією життя української молоді, що скопилось її у всіх провинах в Спільне Українське Молоді /СМ/. Ця спільна зродилася на землях Східної України в 1918 - 20 роках, під різними назвами, приймаючи активну-чинну участь в збройній боротьбі України в перших визвольних змаганнях. Нам відомо, що ворог загрозив Україні, в першу чергу звернувши чи не найбільшу увагу на українську молодь, намагавшись зстроїти її "новим світоглядом" більшовизму та викупити з неї "советську молодь". Десятки тисяч сумувців пішли на катування та скрпели свої голови в Чека-ГПУ. Замість СМ більшовики створили свою комуністичну організацію молоді - комсомол, незважаючи його резервом компартії. Нам дуже відомо якими методами й шляхами більшовики "формували" комсомол, як мусово загнали до нього українське етноцтво та як це етноцтво чинило героїчний опір. Ці криваві сторінки незгладно записані в історії української молоді. Та традиції не змируші. Дух націоналізму живе літвично.

який даліше обстоює на сході кордони установлені в Ризі, кордони, що забирають: Україні - Закарпаття, Галичину, Волинь і Україну/Білорусі/ - майже половину її етнографічної території; а Литві - старолитовське місто Вільно з округом. Кажемо не дивує нас це, бо відомим є нам, що "Мендзіможе" заступає польську великопростаірну /читай імперіялістичну/ концепцію і вони інакше писати й не можуть. Польків історія нічого не навчила, чужі їм клич "свобода народів - свобода людині", - вони й досі мріють про Польщу "ол мога до можа". Вони про це мріють - але в бо вони на це і поляки, не розуміють тільки при чому тут українці? Чи ті українці думають помаги Польщі, землі українські поневолювати? Чи в і досі побутує серед нас дух Барабаша і Тетері?

А може тут ще іншого грає роль - "скажи араже, як пан каже"! - Так тоді панове скажіть прямо і "дурка не ведійте" заслонючись різними викривами.

Дозволимо пригадати Вам, полібний Вашому, виступ Винниченка у Франції. Ніде тразли дити, але Винниченко таки відважніший від Вас. Він поставив справу ясно, українська суспільність виступ його осудила, але був він болей настільки чесний, що закритися викривами, відсутністю АНН і т.п. - як це Ви робите. Чи поставити справу ясно брешучи Вам цивільної відваги, чи може ще щось гіршого? Чи і досі не відома Вам, що взом богам служити не можна, як і не можна бути різночасно чесним українцем і членом "Мендзіможе"?

Нам є ясно - українцям в "Мендзіможе" місця немає!

Дом.

"КАМІЗЕЛЬНИКИ" І "ФАШИСТИ"

Доб здескритетувати, послабити, а нарешті і цілковито знищити національно-визвольну революційну боротьбу українського народу большевицько-московські сатрапи - окупанти зисувають і використовують велитенські пропагандивно-агітаційні засоби, розмучуючи найбризніші брутально-брєкливі і нахабні закиди на адресу цієї боротьби. Революційна боротьба всіх поневолених Москвою народів принесла світові вирок смерті на ганебнішій реакції світу - большевизму і підрахувала останні дні його життя, а большевики в смертельному жакові ватувають з усіх зусиль, щоб зліквідувати Велику Визвольну Революцію Народів. В цій боротьбі большевики не мають ні сумління, ні чести, ні людяности. Вони звизють все, щоб лише перемогти революційні не тільки на різних землях, але й на зекордонному відтинку. Їхня агентура одержує досить докладно опрацьовані інструкції, вказівки та напрямки, як використовувати всі наші дрібні життєві внутрішні негорозуміння, як їх розжєврювати та зазогнєвати, підносячи їх до "проблеми" вирішальної ваги, щоб лише зруйнувати єдність і моноліт української політичної еміграції, яку вона безсумнівно має незалежно від її політичного зрізничування. До большевицької агентури діє і навіть посилено - сумніву в цьому немає. Досить лише хоч би прочитати узгєно статтю "До протоколу М", що вишена в журналі "Визвольний Шлях" за травень 1948 р., щоб зрозуміти всі дії большевиків зекордоном, згідно їхніх інструкцій. Кожному, хто лише перечитє ту статтю, стане цілковито ясно, як працюють большевицькі агенти. І напевно в середовищі еміграції не знайдемо ні одного українця, який захитєв би агентурно-большевицьку роботу, хіба що не рахувати большевицької агентури з числа таких українців, що стали перевертнями та запродавцями сталінського Кремля.

Але ми мусимо в нашому житті підкреслити одну нашу характерну негативну рису. Цебо ми погоджуємося з тим, що нам розяснює наше провідне зерство, обурюємося з приходу ганебної большевицької праці, дискутуєм про це між собою, жєрстоко критикуємо і одноагі-

Але, хто і коли дав нам право боремити свою гідність і гідність іншого? Це ж сором! Українське нація тим могутня, що вона має свої кристалізовані святи ідеї, за які вона змагається. Українська нація буде і буде монолітною завжди і завжди в своїй боротьбі за Українську самостійну Соборну Державу. Українська нація несе в собі лідерський дух славної козащини - побратимство, бо цей дух живе серед неї вічно. Стійкість, самостійність, солідарність, побратимство - це сили з могутніх пошкмет, яких ворогом України не зникнути. Давоке посвяти і жертвенність власного життя в боротьбі за справедливість зцементують українську націю і несуть смерть ворогом України. І якраз проти цього ворог і спрямовує свою вістрю боротьби щоб влягатися через спільний фронт української еміграції, пролягти в нутро та із середини виконувати свою ганебну злочинну проєкт руйнації. Українці не дозволять ворогом руйнувати себе в сорочині. Де б вони не були, чи то на різних землях, чи на еміграції. Вони завжди будуть зміцнювати та загартовувати свій фронт боротьби і ніякі вороги здохли чи провакції не зломать його.

В сумарній повсякденній діяльності, коли наша визвольна боротьба звідняла в свій нещадний період, ми як навали, мусимо бути зважені, міцні і непохитні.

Ми мусимо твердим, але зваженим кроком прямиюти разом з Річчю Краси об'єднавшись під політичним провадом Української Народної Визвольної Ради, допомагаючи Красі в його революційних цілях на закордонному вілччю.

Таким ворогом потягненням і намаганням, як "бешисти", "кельницьки", "схильницьки", "закляницьки", "большевицьки", "галіцманьки", "голицьки", "привосудницьки", і тим подібне, серед нас місця немає, бо це з ніго інше, як праця ворожої большевицької агентури, яку ми мусимо поборовати й знищити.

С В О Б О Д А Н А Р О Д А М !

С В О Б О Д А Л Ю Д И Н І !

Н Е Х А Й Ж И В Е У К Р А І Н С Ь К А
С А М О С Т І Й Н А С О Б О Р Н А
Д Е Р Ж А В А !

С М Е Р Т Ь С Т А Л І Н У І Й О Г
М О С К О В С Ь К И М С А Т Р А П А М !

Треба також пам'ятати про зовнішню оцінку нас місцевим устроєм, який веде до розриву від внутрішньої партості і тут треба зрозуміти, як це впливає на нас і посприяти всім наші зусилля щоб наш внутрішній устрій був якнайкращим, побудований на твердих засадах національної єдності і солідарності. Це є одним з причин, чому ми залишаємо нас на стороні нашого народу порушити цілий ряд нових і неприємних справ але кожен з нас до обговорення, зуміти зрозуміти в усіх українців доброї волі такої підтримки і зрозуміти наших внутрішніх діячів щоб могли повільно-громадську діяльність будувати на твердих надійних в основі засадах.

Сучасний стан нашого єдиного на цьому терені суспільно-громадського устрою вимагає не тільки подієвності але в певних моментах і певних тенденцій, бо ми повинні мати чіткість членства СУВ-у і загальною українців виходити на цьому терені то бачимо що майже всі туди ходять нові люди суспільно-громадської організації і тамся встановили в новобудову демократії і упадку почуття національної єдності. Шукання в цьому питанні, трудно однієї з цих об'єднань до суспільно-громадського організації, приписувати в цілому та новобудову СУВ-у. Це повільно повільно Ді-оти, які напевно будуть в чині сула охоплені суспільно-громадськими устроями. Тому треба зрозуміти устрій вінок і на вже організовані групи головні провідники, які будуть різні відносно сильними за цілість суспільно-громадського життя. Брак славого підняття керівними чинниками терену, слабкий вплив діячів але якій була слабо діє в терені і цілий ряд інших факторів створюють ситуацію якої не зміємо легко змінити і змінити.

Щоб охопити цілість місцевого укр. життя і поставити на основі загальної єдності є необхідними розпорядити якнайкраще часом новобудову. Та на жаль в тій діяльності ми тут зовсім хворі, тим більше це є в нас на нашій землі в різних різних кругах молодого з'єднання. Коли вступили СУВ-у "У. Думка" не має тут жодної влади але і так нічим зніслом ні розумом не може задоволювати потреб місцевого громадського життя. Причин багато причин є безперечно тяжкі місцеві умови і нездатність зрозуміти, та брак технічних середників і факторів. Однак коли цих є не і інші причини, а саме намагання деяких людей розділити місцеве укр. життя в окремих "гетті" втворенні окремих сімей, що "весь діється поза ними" а тим самим недоцінювання і легковажність потреби укр. преси яка проводить свою роботу під кутом поглядів на розвиток укр. народу окремо. В нас це зрозуміло "партійні роботи". Вистачить згадати долю другої місцевої газети "У. Клич" в свій час був першим друкарським українським словом на цьому терені. Новобудові поставили і побачили цього часом дошки в об'єднанні з життя суспільного життя, але нам перш одні факти роботи зусильно-громадського "партійного" людей які не вміють чи не хотять оцінити ці факти в інших і також не вміють побачити наслідків своєї "діяльності". Брак "об'єднання" на "У. Клич" був "партійною газетою" не має в нас жодного права такими методами і з такою вмієстю поборова українську пресу протикомуністичного напрямку. Це вже зовсім по "св'ятської політики". Виявилось також, що твердження, мовляв, на цьому терені неможливо підняти двох газет, були зовсім голословні. Як поміма того що "У. Д." не виходить, однак матеріально становить тільки ідейно "У. Думка" ні трохи не зміцнілось, а отже нічим неоправданій сам факт поборовавши необхідними засобами своєї протикомуністичної укр. преси, не викликало цілий ряд питань та зникло моральні засади суспільно-громадського життя. Всім нам кажуть на гідності виступи укр. громадянства на цьому терені, вкладають нам на долі братів і сестер не віддають своє життя і кров за нашіми ідеями, бо ми до свого народу а тим самим до нас, чи не варто в іна цих як св'ятях кожному укр. слову ідей, зростає тут на чужині "вступити" і творити укр. суспільно-громадське життя не в прийнятній тісній приваженості але загальному суспільству. Без вісності які політичні погляди.

Однак на жаль так досі не є, повільно частини "політиків холодної му" вважають за основні свої завдання, розпалити поміг громадським і такі суспільно-громадські праці неперозуміння та повільно порозуміння проти "воєна/чайного?/ якого будуть в..." старих "св'ятців". На цьому такі розпочали кожен і неспішно/хочемо вірити в це/ та всіма засобами роботу, тим більше не в цім гру виступають тільки і зрозуміти українському народові чинники, які неспішно та повільно в місцеве укр. життя, творить змішання щоб розділяти

Н.Н.

ОСТАТОЧНА СПРОБА.

4-го травня ген. Бетель Сміт, американський посол у Москві, парався Чологову ногу в парасторогах, що американські зокортори в Україні не уміє змином одначе не виключає імовірності обростати нові змиди погугців на розбіжності, які виникли несподіваною советського становища. Нота # розмови В. Сміта мали довірчий характер. Велика заскочення і звинувачення викликали опублікуванням секретом місту ноти # розмови. Це сталося лише після закриття конгресу під егідою "Бюро" у Гаяк, 11 травня. Нотеноси того конгресу обраний тільки до захітно Європи /незакрушення протестантизму складі Європи укріпцтва/ та всестіки цей рух в ділі советів загрозливим. Неларій Молотов використав нагоду, щоб поставити цільний рух перед зниким запину. Треба було цілого ряду з'яв міністра Мергала # президенту Трумана, щоб затерти неприємно враження після цієї ноти. Б. Сміт був відкликаний в Москву, в на 10-го місце не іменовано зле нікого. Водночасні ще більше уштізакрили після опублікування міністерством заграничних справ листи 36 вломань переговорів зі сторони Росії у відношенні до Німеччини, крім східної Європи, Кореї і Манчурії. З другої сторони опубліковано відповідь Сталіно на лист Воллеса, комуністичного кандидата на президенту Зл. Дерланда зі звертанням, що тільки пропозиції Воллеса в позитивні # тільки на цій площині Росія є згідна співпрацювати з Америкою /своєчасно комуністично/. Так закінчилась ще одна спроба.

ДВОЄ ВИБОРІВ.

При кінці травня відбулися вибори в Чехословаччині і в Пів.-Африканській Унії. Одна летить в центрі Європи, друга не скрає Африки. Одна в "суваранно" державою, друга належить до британської імперії. Зислід виборів у Чехословаччині по лютневому комуністичному пучі не був жодним несподіваним. Про відліт і демократичні вибори вже немає мови. Вони відбулися після загально-советського зрива. Масовий спротив зниктований тільки на Словаччині. Проложується втеча поред репресіями за кордони. Були вештування для зниклом опавпрці з МІА. Президент Еванс, що причинився до підпису згоди країни й Словаччини під Росію, сам в пареміанній лівій соціаліст - розчарувався і 7.6. уелутих зі своього становища. Обвинувачення проти Росії за агресси Ч.С.Р. в тельмо на порядку перед Ради Безпеки пошимо "вократного "зета" Громікова. Натомість несподіванкою був зислід виборів в Пів.-Афр. Унії. Там до алати прийшли націоналісти з др. Д. Мейном на чолі. Дні зложив кабінет з самих буртів. Програме партії націоналістів в еполітичній політиці є протикомуністичне й республіканське. Внутрішнє програма розв'язує расові питання в сприятливий спосіб тільки для кальорських тубильців, поширює рільництво, "боє про релігійний і культурний розвій населення. 40 літ по втреті наявності, по кризавих змаганнях партії буртів, відкриває нову сторінку своєї гарейської історії.

ВІСЬМЬКИЙ СХІЛ.

15 травня закінчився британський ментет нет Пелестинско. На протязі 30-літнього ментету ателоса міжнародному англійстому осадити в тому краю і при помочі капіталу зникнети чимраз більше місцевий елемент. Через пропаганду при помочі ситових радіо, кіно, і музичних концертів асчнати симпатію на свою сторону. Через впливи в Укр. алах великих держав захитересувати й атягнути до "гарову" в міжнародний конфлікт. Примір того в зиванних переговах Ізраїля з Америкою, Росією

Польшею, Югославією і іншими кому-
рад старих держав ще не визнаних
не вето. Сьогодні Палестина то не
й жидівського, але світова проблема.
що існують конфлікти між народами,
поміччю озброєння і сили. Друге, що
розширюється. Палестина це мале
зовоєнному погітвлені. В Іраку
ні, на советсько-іранській граници
спробі більшої групи озброєних
падова база на цілий близький

ЗАХОДИ АМЕРИКИ.

Американська комісія для заграничних справ приготувала
про збірну, світову безпеку на такій основі :

- 1/ Випозичити для розпорядження ООН відповідні збройні сили
- 2/ Підготувати творенню блоків для взаємної оборони.
- 3/ Америка має провадити збалансовану політику для охорони миру
проти агресії інших великих держав.

Як бачимо мало говориться тепер про мир, а про світову
ку й будущий мир.

ІСТОРИЧНІ ПОДІЇ І НАЦІОНАЛЬНІ СВЯТА В МІСЯЦІ СЕРПЕНІ 7

- 6.3 1657 р. - Помер гетьман Богдан Хмельницький.
- 1.3 1943 р. - відбувся III-тій Великий Збір ОУН.
- 1.3 1942 - згинув на вулиці м. Києва від російських культових
Проводу ОУН, Дмитро Мирон-Орлик.
- 22.8 1944 - у селі Глі Вишні згинув від більшовицьких культових
Проводу ОУН Ростислав Волошин-Горбенко.
- 31.3.1919 р. "Свято Зброї" - Злучені Українські Армії здобували Київ

В.Дачевський

Епоси Безсмертної Батьки /примітка як серед Україн Захід

Ми лицарі без страху і без смерти
На злочин світа ставем без ваги,
ми присяглися волю перевертати,
Роздирти прапори смерти ваги.
Роздирли Україну ми на чверти
Безсмертну душу вперли в ляди.
Та ми зродились, щоб за всі моги
Роздирти присуд смерти ваги.
Нас не злякають тисни ні канони,
Ми слави прагнем, Боги, новий світ,
Ми проклали шляхи мільйонам,
На честь нас гонять кров із роду згріб.
Люд безсмертний переможе в бою
І встане месник із кривавих мук.
За нами встане львівський
Мільйон мільйонів мускулястак рук.
Зважимо в адіа, в крові, із завзяття
Державу від Дунайця на Кавказ.
Ми лицарі, по скинимо прокляття,
За смерть ми смертю покажем нас.

З М І С Т :

1. С. Ратей - Основні питання історії Визвольної боротьби
2. К. П. - "Збудований Соціалізм"
3. А. З. - Російська еміграція
4. Яр. Язім - ОУН і "східняки"
5. Демізія От - Советизація української культури
6. Марій П. - Заводська ділянка
7. Нел. Овду - Соціальна потреба
8. А. Булат - Чи там нам місце ?
9. Дем. - "Семінальніки" і "Чайники"
10. В. Р. Бодр. - До одного відтинку еміграційного життя і наших Завданих
11. П. К. - Політичний огляд
12. - Історичні події і націонал. свята з м. сорпні
13. В. Пачовен. Гімн безсмертної бати

ПАМ'ЯТАЙ:

- Будь гідним виконавцем заповітів Великих Владарних постатей Твоєї Нації і борись за її працями для великого майбутнього.
- Твоєю найбільшою любов'ю є українська Нація і зведи своїми справами членів української національної спільноти.
- Будь свідомий того, що Ти є співвідповідальний за долю цілої Нації.
- Одночасно будь готовий на найбільшій Чен, але не заводь подорожньої праці.
- Спілкуйся з золотими Душами. Тебе підкресить, спілкуйся з підлеглими і божественними людьми. Тебе ослабить. Подай болячу руку там, де ж і хочуть іти на порків.
- Не робив-роби сумлінно і так, якби воно мало статися вінце й мало бути збережене найкращим свідченням про Тебе.

/Із 44-рох правил життя Укр.

Видав: Пропаг. і суспільн. Розв'язує в III. 34. ОУН/на власних рукопису/
Редагує: Колегія.
